

Bakalářská práce Stanislava Volčička s názvem *Čínsko-japonské bilaterální vztahy* řeší vztahy mezi těmito dvěma zeměmi, a to především z ekonomického hlediska. Autor na těchto vztazích testuje liberální teorii. Samotné téma práce hodnotím jako velmi originální, v českém prostředí je spíše raritou a přínos této práce tak může být poměrně značný.

První kapitoly práce jsou věnovány představení obou zemí pomocí demografických, geografických, ekonomických, politických a dalších ukazatelů. Předpokládám, že pouze nemnoho potenciálních čtenářů této bakalářské práce má o těchto zemích větší než jen základní přehled, proto jsou tyto kapitoly velmi užitečné, možná i nezbytné. Myslím si však, že autor nemusel zacházet až do takových podrobností, jako je vyjmenování všech aktuálních členů vlády obou zemí a podobně. Pozitivně hodnotím i zařazení grafických znázornění mnoha ukazatelů, ačkoliv se většinou nejedná o výtvary autora, jsou pouze převzaté. Autor poté připojuje kapitoly věnující se zestručněné historii obou zemí a dále navazuje kapitolami, jež hodnotí vzájemné vztahy obou zemí od devatenáctého století až po dnešek. I přes převažující historický charakter daných kapitol nic nenamítám, opět oceňuji přínos pro potenciální čtenáře. Škoda jen, že si autor nedal více práce s definováním kritérií, na základě nichž chce vztahy mezi oběma zeměmi popisovat. Tento dojem trochu napravuje kapitola popisující hlavní faktory ovlivňující vztahy mezi oběma zeměmi. Stejný problém však vystupuje již při definování hlavního cíle práce. Ten je vymezen trochu vágně, autor pouze uvádí, že jeho cílem je „*analyticky zhodnotit a popsat vývoj bilaterálních vztahů mezi Čínou a Japonskem až do současnosti a dále pomocí liberálního teoretického přístupu zhodnotit vzájemné ekonomické vztahy a potvrdit hypotézu o jejich pozitivních vlivech na společné soužití obou národů.*“ Myslím si, že cíl práce by v tomto případě mohl být více ambiciózní.

Další kapitoly jsou už více „politologické“ a věnují se vyhodnocení vzájemných vztahů obou zemí z hlediska teorie obchodního liberalismu. Autor nejdříve shrnuje kritéria, na jejichž základě chce vztahy mezi Čínou a Japonskem hodnotit, a poté přichází na řadu samotná analýza. Z ní sice autor práce musel z pochopitelných důvodů vynechat některé faktory, přesto však má pro jeho výzkum dostatečnou vypovídající hodnotu, na jejímž základě dochází k závěru, že zde platí teorie obchodního liberalismu, a že je tedy pravděpodobné, že obě země se budou v budoucnu snažit zabránit řešení vzájemných sporů pomocí ozbrojeného konfliktu.

Z hlediska formální úpravy práce mám několik výtek. Citační norma, kterou autor v práci používá, je v rozporu s Citační normou Katedry politologie FF UHK. To bych však nevnímal jako úplně zásadní chybu, autor v textu odkazuje na všechny zdroje, s nimiž pracoval. Problematicky se pak ale jeví především neuvedení všech zdrojů uvedených v samotném textu na konci práce, tedy v Seznamu zdrojů. Autor také tento Seznam nedělí na literaturu a internetové zdroje (případně prameny). Na čtenáře práce potom může chaoticky působit celková struktura, kdy autor neočísloval kapitoly a podkapitoly (tyto mají často také odlišný formát) a v textu se tedy dá špatně orientovat. Celkový dojem také kazí poměrně časté překlepy, gramatické chyby a z jazykového hlediska dost kostrbaté formulace.

I přes dané výtky si myslím, že autor Stanislav Volčičk prokázal ve své práci schopnost zpracovávat a analyzovat získaná data a díky tomu přiblížit čtenářům v české odborné literatuře poněkud opomenuté téma vztahů mezi Čínou a Japonskem. Daná bakalářská práce splnila vytyčený cíl a vyhovuje požadavkům kladeným na tento typ závěrečných prací. Práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 14. srpna 2017

Mgr. Tomáš Herčík